

WSPÓLNOTA JEST POSŁANA, BY MIEĆ CZAS DLA DRUGIEGO CZŁOWIEKA /CZAS DLA INNYCH/
Z nastaniem dnia wyszedł i udał się na miejsce pustynne. A tłumy szukały Go i przysły aż do Niego; chcieli Go zatrzymać, żeby nie odchodził od nich. Łk 4,42

Był taki czas, kiedy ludzie mogli spotkać Pana Jezusa – bezpośrednio. Słyszeli Jego głos, patrzyli na Jego twarz. Czas bezpośrednich spotkań z Jezusem wprawdzie już dawno przeminął, ale nadal jest On dostępny. Na różne sposoby. Moje spotkanie z Jezusem, musi mieć jednak ciąg dalszy. Nie mogę zostawić Go dla siebie, to z Jezusem idę do drugiego człowieka. I tak spotkanie człowieka, jest też spotkaniem z Bogiem. Dlatego muszę mieć czas i dla Boga, i dla człowieka - by go kochać.

Dar czasu jest też dany i zadany wspólnocie. Wspólnota jest żywa, kiedy ma czas dla Jezusa i dla człowieka. Nawet najlepiej poukładane działanie wspólnoty nie ma sensu bez przestrzeni dla Boga, bez przestrzeni dla drugiego. Wspólnota musi dać czas człowiekowi, by mógł w niej odnaleźć Boga, by mógł doświadczyć Jego miłości, przebaczenia, jedności. Czas we wspólnocie ma nam przywracać siły, wzmacniać naszą wiarę i otwierać na siebie nawzajem.

„Dar czasu jest największym darem dla drugiego człowieka. Dar czasu jest też najwspanialszą modlitwą. A tak trudno darować komuś odrobinę swojego czasu. Bezwzględnie muszę mieć czas, aby się do drugiego uśmiechnąć, spytać, jak mu się żyje, jak wygląda jego życie. Odwiedzić chorego przyjaciela. [...] Dar czasu jest największym darem Boga. Od Boga otrzymałeś go obficie. Pamiętaj, że jeżeli codziennie znajdziesz czas dla Boga, choćby kilka minut, by być z Nim, to On cię z nawiązką obdaruje czasem. I ten czas będzie dla ciebie najbardziej cennym źródłem. Musisz każdego dnia mieć czas, by spojrzeć w niebo, gwiazdy i w słońce. Spojrzeć w twarz drugiemu człowiekowi.” /O. Jan Góra „Lednicki Dekalog”/

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego / bulli „Misericordiae vultus” / Dzienniczka św. Faustyny

Z Pisma Świętego:

Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości. [...] Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie. Ef 4,15-16.32

Z bulli papieża Franciszka „Misericordiae vultus” ogłaszającej Jubileusz Miłosierdzia:
Nadszedł znowu czas dla Kościoła, aby przyjąć na siebie radosne głoszenie przebaczenia. To jest czas powrotu do tego, co istotne, aby wziąć na siebie słabości i trudności naszych braci. Przebaczenie to siła, która przywraca do nowego życia i dodaje odwagi, aby patrzeć w przyszłość z nadzieją.

Z Dzienniczka św. Faustyny:

Pali się duch mój w miłości czynnej, nie tracę na czasu na żadne marzenia, biorę każdą chwilę pojedynczo. Bo ta jest w mocy mojej, przeszłość nie do mnie należy, przyszłość nie moja, czas obecny wykorzystać staram się całą duszą. (Dz 351)

Serce Moje napawa się sama niewdzięcznością, zapomnieniem od dusz żyjących w świecie; na wszystko mają czas, tylko nie mają czasu na to, aby przyjść do Mnie po łaski. (Dz 367)

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jak wykorzystuję czas? Jak dzielę się swoim czasem z innymi?

Jakim czasem może być czas Wielkiego Postu? (w oparciu o fragment z Pisma św. i Bulli)

5. Modlitwa

Ks. Jan Twardowski

Nie ma czasu

*Nie za bardzo wiadomo jakże to się dzieje
że czas wtedy przychodzi gdy go wcale nie ma
i w sam raz tyle tylko ile go potrzeba
nawet we śnie gdy ciało podobne do duszy
kto ma czasu za dużo wszystko czyni gorzej
jeżeli kochasz czas zawsze odnajdziesz
nie mając nawet ani jednej chwili
na spotkanie list spowiedź na obmycie rany
na smutku w telefonie długie pół minuty
na żal niespokojny i na rozeznanie
że dobrzy są mniej dobrzy a źli trochę lepsi
bo w życiu jest tylko moral niemoralny*

Niech formą dzisiejszego podsumowania będzie chwila rozmowy w dwójkach (parach) z wybraną (wylosowaną) osobą, a potem wspólna modlitwa w tej parze za siebie nawzajem.